

ה"ת 16615/08/15 - אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ נגד אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 16615-08-15 אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה
בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור
המבקשת אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ
נגד
המשיבה אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה

החלטה

1. צוות חקירה משותף לרשות המיסים - חקירות מכס ומע"מ חיפה והצפון, ומשטרת ישראל ימ"ר חוף, מנהל חקירה ביחס למבקשת ולחברות נוספות בעלות רישיון "יבואן מקביל" והיתר לייבוא כלי רכב ממשרד התחבורה.

במסגרת החקירה, נתפסו מוצגים רבים, והתקיימו מספר הליכים בפני ביהמ"ש.

2. בתאריך 16.9.15, בעקבות בקשה של המבקשת לשחרר חלק מן התפוסים ולהורות למשיבה שלא למנוע מהמבקשת לייבא רכבים בייבוא מקביל מחו"ל, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה ניתן להוציא את הרכבים שנתפסו במסגרת החקירה מישראל, בכפוף להמצאת ערבות בנקאית מטעם המבקשת, בסכום של 24 מיליון ₪, כשערבות זו הייתה אמורה להחליף כל ערבות אחרת עליה הורה בית המשפט קודם לכן.

3. ב"כ המשיבה עו"ד בכור, הבהירה בדבריה לפרוטוקול דאז, כי "עם הפקדת הערבות הבנקאית ללא הגבלת זמן על סך של 24 מיליון ₪, יועברו הרכבים לחברת אלבר, לצורך ייצואם בלבד, הליך הייצוא יפוקח על ידי המכס והמדינה מבקשת לאשר את נוסח הערבות הבנקאית".

4. ביהמ"ש נתן תוקף של החלטה להסכמות אלה של הצדדים.

הערבות הבנקאית הופקדה על ידי המבקשת ביום 7.10.15.

5. בתאריך 8.11.15, הוגשה על ידי המבקשת בקשה דחופה למסירת מסמכים תפוסים המתייחסת למסמכי התקינה המקוריים של הרכבים התפוסים, הקרויים גם certificate of title (להלן: "טיטלים")

על מנת למסור אותם לרוכשים עתידיים, כשלעמדת המבקשת, ללא הטיטלים, לא ניתן להשלים את הליך הייצוא מחו"ל.

המשיבה התנגדה למסור את הטיטלים וביום 25.11.15, בעקבות קבלת תגובת המשיבה, הוריתי למבקשת להודיע האם היא עומדת על בקשתה. הודעה כזו לא התקבלה.

6. בתאריך 31.1.16, בעקבות בקשת המשיבה להאריך את תוקף צווי תפיסת הרכוש והמסמכים ולמנוע מהמשיבה לבצע פעולות בנכסים ובזכויות שבבעלותה, קבע כב' השופט בנג'ו, כי הצו הארעי שנתן יהפוך קבוע, לפרק זמן נוסף, של 180 יום, והאריך תוקף הצווים המפורטים בבקשה, לתקופה זו.

7. גם ביום 10.7.16, האריך כב' השופט בנג'ו את תוקפם של הצווים והתפוסים לתקופה נוספת בת 90 יום, בין היתר על מנת שבית המשפט יוכל לעקוב ולפקח על התקדמות החקירה.

8. ביום 14.8.16, הוגשה בקשה לעיון מחדש בהחלטת מיום 25.11.15, כשהמבקשת עתרה למסור לידיה את הטיטלים המקוריים.

המבקשת חזרה על עמדתה לפיה ללא הטיטלים המקוריים, לא ניתן להשלים את הטיפול בייצוא הרכבים, שכן העתקי טיטלים או "נאמן למקור" אינם קבילים אצל הרשויות בארה"ב, ולא ניתן להוציא טיטלים מקוריים חדשים לאחר שאלה כבר הופקו בעבר.

9. המבקשת טענה כי גם אם הטיטלים המקוריים היו דרושים למשיבה לצורכי חקירה, ניתן להניח כי במהלך תקופה ארוכה של למעלה משנה, השכילה המשיבה לעשות בהם שימוש, והחקירה לא תפגע אם המשיבה דווקא תחזיק העתק נאמן למקור.

המבקשת וויתרה על כל טענה כנגד הכלל בדבר "כלל הראייה הטובה ביותר", וציינה עוד, כי הצורך המסחרי של המבקשת לצורך השלמת הטיפול בייצוא הרכבים, גובר על דרישת המשיבה לשמור על מסמכי המקור.

10. בתאריך 10.8.16, הגישה המשיבה את תגובתה לבקשה, וביקשה לדחותה על הסף.

המשיבה ציינה כי שחררה את כלי הרכב התפוסים למטרת ייצואם כנגד ערבות שהפקידה המבקשת בידי המשיבה, וזאת בהתאם להסכמות שהושגו בין הצדדים, ועוגנו בהחלטת בית המשפט מיום 16.9.15.

לדברי המשיבה, היא הציעה למבקשת לסור למשרדיה ולקבל עותק "נאמן למקור" מהמסמכים.

לדברי המשיבה, נציגת המבקשת איתרה בחומר התפוס 68 מסמכים בלבד, ומכאן עולה שהמבקשת

כבר ייצאה את החלק הארי של כלי הרכב - במקור נתפסו כ-300 כלי רכב.

לעמדת המשיבה לא ברור כיצד הושלם הליך הייצוא של מאות כלי רכב שכבר יוצאו ללא המסמכים המדוברים, ובמה שונה הדבר לגבי יתר כלי הרכב, באופן המצריך לקבל את המסמכים המקוריים.

11. המשיבה טענה עוד, כי לפי החשד מדובר במסמכי בעלות בארה"ב, ובין היתר מטרת החקירה היא לברר מדוע המבקשת החזיקה במסמכים מקוריים, כאשר אינה מופיעה במסמכים כבעלת הרכבים.

לעמדת המשיבה, המסמכים מהווים בסיס ראייתי ונחוצים לצורכי החקירה, שנמצאת עדיין בעיצומה, ועל כן, ביקשה לקבוע דיון בו יוצג לעיני בית המשפט הדוח הסודי, המפרט את התקדמות החקירה, ובו יוסבר בין היתר, מדוע נדרשים המסמכים המקוריים להמשך החקירה.

12. המשיבה טענה כי לא תוכל לעשות שימוש בעותק "נאמן למקור" לצורכי חקירה ומשפט, ומסמכים מקוריים אלה רלוונטיים גם למעורבים אחרים, וצפויים לשמש כראייה אף נגדם.

המשיבה חזרה על כך כי מדובר בחקירה מתמשכת מורכבת ומסועפת, וצינה כי ביום 10.7.16 הורה בית המשפט על המשך החזקה במסמכים לתקופה של 90 יום נוספים.

13. בתאריך 16.8.16 התקיים בפניי דיון במעמד הצדדים.

14. ב"כ המבקשת חזר על טענותיו, וציין כי מדובר במסמך משפטי שנותן חיות לכלי הרכב.

לדבריו, כוונת הצדדים שהגיעו להסכם נשוא 16.9.15, הייתה לאפשר למבקשת להוציא אל מחוץ למדינה את 290 הרכבים שנתפסו, כדי למכור אותם, וכנגד זאת, היה על המבקשת להפקיד ערבות בנקאית, בסכום של 24 מיליון ₪, לתקופה בלתי מוגבלת, ללא הסתייגויות וללא תנאים. המבקשת עמדה בדרישות אלה, אך כשביקשה לייצא חלק מהרכבים לחו"ל, הסתבר כי המכס מתנגד למסירת הטיטלים.

15. ב"כ המבקשת טען כי ניסו לאורך תקופה לנסות לשווק את הרכבים בחו"ל ללא הטיטלים, ואף ניסו להפיק מסמך טיטל חדש בארה"ב, אך כל הניסיונות כשלו. המכס עדיין מחזיק ברשותו טיטלים של בין 40 ל-68 רכבים, ועל כן, נבצר מהמבקשת למכור אותם.

16. לגבי חלק מהרכבים שנתפסו, היו ברשות המבקשת טיטלים, ואותם רכבים אכן יוצאו והם בהליך של מכירה.

לגבי חלק אחר של הרכבים, נותק הקשר בין המבקשת לדילר, שעסק בשיגור הרכבים לארץ מארה"ב ומחזיק חלק ניכר מהטיטלים, ומסרב למוסרם.

17. ב"כ המבקשת הצהיר כי אין אפשרות למכור רכב בארה"ב ללא הטיטל המקורי.

כ-100 רכבים שהוצאו מחוץ למדינה - לגבי חלקם היו טיטלים והמבקשת הייתה מסוגלת למוכרם.

ב"כ המבקשת הבהיר, כי יש 28 טיטלים שמוחזקים על ידי המכס, שהמבקשת לא זקוקה להם, ועל כן הוא מצהיר, כי אין מניעה שהמשיבה תוכל להציגם כמוצג, וייקבע כי דין ה-28 כדין שאר הטיטלים, אולם ביקש כי לגבי 40 הרכבים האחרים, ימסרו הטיטלים על מנת שניתן יהיה למוכרם.

לדברי ב"כ המבקשת, נציג המבקשת בארה"ב פנה, אך לא איפשרו לו להוציא טיטלים מקוריים נוספים.

18. ב"כ המבקשת טען כי כוונת הצדדים הייתה לאפשר מכירת הרכבים בחו"ל.

לאחר שהתקבלה ההחלטה, נעשו על ידיה של המבקשת ניסיונות כנים ואמיתיים למצוא פתרון פרקטי למכירת הרכבים עם טיטלים חלופיים, העתקים או הנפקה מחדש, אך לצערה לא הצליחה במשימה וזאת לאורך תקופה של שנה.

19. מדובר כבר אחרי שני סבבים של הארכת תפוס, והחקירה עדיין אינה צפויה להסתיים, על דרך של כתבי אישום או סגירת החקירה.

הרכבים יאבדו מערכם, ולמבקשת ייגרם נזק אדיר, על אף שנאותה ואף הפקידה ערבות חסרת תקדים של 24 מיליון ₪, בדיוק למטרה של שחרור הרכבים.

ב"כ המבקשת הבהיר כי המבקשת רוצה את הטיטלים ולא את החזרת חלק מהערבות.

לגבי אותם 40 הרכבים תסכים המבקשת לכל נוסח שמקובל על ידי בית משפט, על וויתור על טענות של העדר הראייה הטובה ביותר, ואפילו מסירת טיטלים נוספים של רכבים שנמכרו לפני שהחלה החקירה, שהם בעלי מאפיינים זהים לחלוטין - לידי המכס, כדי שתהיה לו התמונה הכוללת.

20. ב"כ המשיבה אישר כי בהסכמות שבין הצדדים, ניתנה אפשרות להוציא את הרכבים.

עם זאת, לדבריו, הטיטלים הם מסמכים בעלי ערך ראייתי רב, גם בחקירה וגם במשפט ביחס למעורבים אלה ולמעורבים נוספים.

לדבריו, יש טיטלים שאין קשר בין הבעלים המופיעים בהם לבין המבקשת.

מבדיקה שנערכה, יצאו 102 כלי רכב, שרובם ככולם יצאו בלי טיטלים.

21. המשיבה הציעה כי באמצעות נציג המכס בניו יורק, יאושר שהעותקים שנמסרו לנציגת המבקשת הם עותקים נאמנים למקור, ולחילופין הסכימה שהמבקשת תמנה נוטריון ישראלי או זר, שיאשר שהעותקים נאמנים למקור, ובכך יתאפשר ייצוא הרכבים, אך המסמכים המקוריים חייבים להישאר בידי המשיבה, שכן הם אמורים לשמש כראייה עתידית בכל הליך.
22. לעמדת ב"כ המשיבה, הרכבים נתפסו גם במסגרת חוק הלבנת הון, כבטוחה עתידית, והייתה הסכמה שהמבקשת תייצא אותם למכירה, שכן הרכבים לא יכולים להיכנס לארץ.
אם אי אפשר למכור אותם בארה"ב - שימכרו אותם באירופה.
ב"כ המשיבה הצגה לבית המשפט דוח סודי, המפרט מדוע המשיבה צריכה את הטיטולים המקוריים - התעודות המקוריות.
כן ציין, כי הרכבים נתפסו גם כראייה וגם כבטוחה, ואם הראיות לא יאפשרו לו להשלים את החקירה, תהיה בעיה מבחינה ראייתית, ואף לא יוכלו לשמש את הבטוחה.
23. ב"כ המשיבה, ציין כי מדובר בחשד לקיום חברות קש, ולא בטוח שדברי ב"כ המבקשת, לפיה הם לא יכולים למכור את הרכבים בלי הטיטולים, נכונים.
כן ציין ב"כ המשיבה, כי היקף העבירות של ההלבנה, הם מעל ומעבר לערך הרכבים, ולערך הערובה שניתנה, וערך הרכבים הוא כ-50 מיליון דולר, והערבות היא על 24 מיליון.
במידה והמשיבה הייתה מוצאת נכסים אחרים, הייתה שמה ידה עליהם. גם אם אותם כל הרכבים יימכרו, הם עדיין לא מגיעים לגובה העבירה.
24. לאור הערת בית המשפט, המציא ב"כ המבקשת את רשימת 40 הרכבים לגביהם מתבקשת השבת הטיטולים, ורשימה כזו אכן הועברה לבית המשפט ביום 16.8.16.
הרשימה כוללת 40 רכבים, ששווי נע בין כ-21,000 דולר, לבין כ-36,000 דולר.
25. מעיון בחומר הסודי שהוגש לי על ידי המשיבה, המתייחס לכל פרטי החקירה המתנהלת כנגד המבקשת, נחה דעתי כי אכן הטיטולים המקוריים דרושים למבקשת לצורך המשך החקירה ושמדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, ואין די בוותור על טענה כי המבקשת לא תעמוד על הצגת הטיטול המקורי במסגרת "כלל הראייה הטובה ביותר".
לטעמי, לא ניתן להורות על החזרת הטיטולים המקוריים למבקשת, על מנת שלא לפגוע בחקירה המתמשכת, כשהוצגו בפני פעולות חקירה קונקרטיות המצביעות על הצורך בהמשך החזקת הטיטולים המקוריים.

אשר על כן, לא אוכל להורות על החזרת הטיטלים המקוריים לידי המבקשת כעתירתה.

26. עם זאת, בפועל, עסקין ב-40 כלי רכב, שלדברי המבקשת אשר לא נסתרו, לא ניתן לייצאם, על מנת למוכרם בארה"ב, ממנה יצאו, ושם מעוניינת המבקשת למוכרם, כשזכותה לעמוד על כך שיימכרו אכן בארה"ב.

27. עיון בהחלטה מיום 16.9.15, מעלה כי מטרת הפקדת הערבות הבנקאית הייתה לאפשר העברת הרכבים לחברת "אלבר" לצורך ייצואם ומכירת הרכבים מחוץ לתחומי מדינת ישראל, תוך שההליך יפוקח על ידי המכס והמדינה.

בשום מקום לא ציינה נציגת המדינה, כי הערבות הבנקאית נועדה להוות בטוחה לעבירות הלבנת הון כאלה ואחרות, וברי כי מטרת הצדדים הייתה כאמור שהערבות הבנקאית בסך 24 מיליון ₪, תבוא כנגד העברת הרכבים למבקשת לצורך ייצואם.

להסכמה זו של הצדדים ניתן תוקף של החלטה.

28. בפועל, לאור המשך החזקת הטיטלים המקוריים לידי המבקשת, ולאור הצהרת ב"כ המבקשת לפיה לא ניתן לייצא את הרכבים בהעדרם, נמנע מהמבקשת לייצא 40 כלי רכב, שפרטיהם ברשימה שהועברה.

29. על דרך של אומדנה, אני קובעת כי שווים של כלי הרכב אשר לא ניתן לייצאם באשר הטיטלים שלהם תפוסים בידי המבקשת לצורך המשך חקירה, עומד על סכום של כמיליון דולר (40 X סכום ממוצע של כ-25 אלף דולר).

30. על כן, בבואי לאזן בין טובת החקירה מצד אחד, לבין האינטרס של המבקשת להפחית את נזקיה, ובהתאם להסכמה אליה הגיעו הצדדים לפיה ערבות בנקאית על סך של 24 מיליון ₪ יהווה בטוחה לצורך ייצוא הרכבים ומכירתם מחוץ לתחומי מדינת ישראל, אני סבורה כי בהעדר אפשרות לייצא את הרכבים הנ"ל, בשל צורכי החקירה, יש להשיב למבקשת סכום כלשהו מהסכום אותו הפקידה.

היות ולא הובאו בפניי נתונים כיצד הגיעו הצדדים לסכום הנ"ל של 24 מיליון ₪, הרי על דרך אומדנה, אני קובעת כי מסכום הערבות הבנקאית על סך 24 מיליון ₪ שהעמידה המבקשת לטובת המשיבה, יקוזז סכום של 3 מיליון ₪, באופן שהערבות הבנקאית תעמוד על סך של 21 מיליון ₪, ושעה ש-40 הרכבים אותם נבצר מהמבקשת לייצא, ימשיכו להימצא בחזקת המשיבה, בצירוף הטיטלים המקוריים להם זקוקה המשיבה לצורך המשך חקירה.

31. ההחלטה תישלח לצדדים, כאשר לבקשת ב"כ המשיבה, אני מורה על עיכוב ביצוע החלטה זו, לתקופה של 7 ימים מהיום, על מנת לאפשר למשיבה להגיש ערר.

ניתנה היום, י"ג אב תשע"ו, 17 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.